

Magda Marinković
Milna (na Braču)

TEKSTOVI NA GOVORU MILNE NA OTOKU BRAČU

Cihòva je Mrdùja?

Iz faměje u faměju, iz kol'na na kol'no prnosila se štôrija obo těmu cihòva je Mrdùja. Ovà legênda se nînder nî notâla. Iz jûst na jûsta, i tâko kô znô kôko gödišć. A vâko grê.

Jedôn dicmôn iz Milnê, od faměje Pagânetovi, nôša se u požicjûn da spôsi živôt cäru Frânji Jösipu. Škapulô ga je iz smrtne nevôje. Ni sôm nî znô kakò, ma cär je kapî – da nî bîlo môlega Pagâneta, bî bi poköjan. I tâko je pensô ce bî ucinî da tèga dicmôna nadôri kakò tokô: po jüsku i po Böžu. Cär Frânjö odlúcî je da će mu ispünit jednû žëju, ma kaköva gô(d) bîla. Zvô je dicmôna Pagâneta u vižitu, lîpo ga stimô i pítô:

– Ce bîš tî da ti jô darüjen za zâfalu ce sî mi spôsî živôt? Uciniť ču svë cë jô mögu da ti ugödin.

Môli Pagâne kâ iz topä izjûsti:

– Ako me vë(c) pítote, cäre, jô bi da mi darüjete barêenko jedôn škôj blízü mojë lîpe vâle Milnê.

Ma u těmu momêtu nî se sîti da je krôj Milnê jedôn môli škôj zvõn Mrdùja.

Frânjö Jösip vôzme kôrtu grâfiku, stâvi je na stôl i pŕston pôrty od Milnê. Prví škôj na kojî je pŕston naletî na kôrtu bîla je Mrdùja. I rëce:

– Èvo, darüjen ti jedôn škôj blízü tvojë Milnê. O(d) sâd po ubudûče škôj Mrdùja bît će notônu u kôrte na tvojù kažotu.

Dicmônu tě ríci nīsü bāš lîpo lègle jerbo je ôn pensô obo Šôlti. A ma nī môga s mânje. Zafôlî se càru na lîpemu dôru i pôrti pü(d) doma.

Od ondâ po do danâs Milnârani govöridu kakò je Mrdùja milnôrsko, a kakò Pagânetovi nîsü jemâli naslîdниke, Mrdùja je pripâla njîhovin röjocima Tôšotovima.

Bili žîvi i zdrâvi i kôrtu o imovîni imâli.

Po me vî öpe(t) pîtojte cihòva je Mrdùja!

Mâterini svîti

Jemâla san jednù jûbôv
ce mî je sîcu rânu dôla.

A mât mi je govorîla:

»O, nesriîtno cêrce bîla,
ka(d) si njëga izabrôla
da kraj tèbe živôt prôjde«.

»Völin ti ga, môjko, jõ,
kâ tî pâpù nâsega,
ne tîroj ga!«

»Ne tîron jõ, cêrce, sîcu tvojù,
ma belëca o(d) belëce tèbe nêće oženî(t)
furëšta će njëmu bî(t).

Ako mâtter tûgä slòmi,
püknu(t) cédu lômpi, gròmi,
i tûgä ga sâ(d) ćapâla
do smîtnega ne molâla«.

»Nemoj, môjko, ni tî tâko,
jerbo ne mögu vë(ć) ni plâko(t),
sûze su mi prisahnüli,
nöći su mi utîhnüli.

Drâžje mi je po(d) zemjôn bî(t),
nëgo njëga ne volî(t).«

Kurènat

Kurènat životă
bôndu je promînî,

ăriju i fôrcu išćúco,
nîdra kalafatô kâ stôru gajëtu.
Da je kăpjju špîrita
po vrôti(t) nikê
prijâšnje bôte,
ćûti(t), želî(t), inkontrâ(t),
svë grûbega obandunä(t),
pô(ć) dâje
s lîpjon cêron
sřcen ditëta
cë nîka(d) ne stojî s mîron.

Žejon

Jutîlo dûšê namrâškone
bûre nekâ razvödnu
rastîcu
rašfojôdu
dešvôdu...
U tîlo nekâ intrô
kolûr arćîzuli,
vônj ffîške zemjë
pôsli
obilâtega dažjä.
Žejon...

MANJE POZNATE RIJEĆI

arćîzul *m* vrsta mirisnoga cvijeta, narcis, sunovrat
ărija ž zrak
belèca ž krasota, divota, ljepota
bòta ž 1. udarac, zamah; 2. udar vala
cihôv, cihôva, cihôvo (cihövi) *zamj.* čiji
cêra ž boja lica
ćûti(t), ćûtin *nesvrš.* osjećati, ćutjeti

- dešvā(t)**, dešvôni svrš. 1. učiniti što klimavim, rasklimati; 2. *fig.* dotuci
- dicmôn**, dicmâna *m* momak, mladić
- dôž**, dažjâ *m* kiša, dažd
- faměja** ž obitelj
- fôrca** ž snaga, sila, jakost
- inkontrâ(t)**, inkontrôn svrš. susresti, sresti
- intrâ(t)**, intrôn svrš. 1. ući; 2. susresti slučajno
- išcùćo(t)**, išcùćon svrš. isisati
- izjūsti(t)**, izjūstin svrš. izreći, progovoriti, izustiti
- jûsta**, jûst *s mn.* usna duplja, usta
- kalafatâ(t)**, kalafatôn nesvrš. začepljivati pukotine na drvenome brodu, popravljati drveni brod
- kâpjâ** ž kap, kaplja
- kažôta** ž prezime
- kolûr** *m* boja
- kurènat**, kurênta *m* 1. promaha, propuh; 2. morska struja
- molâ(t)**, molôn svrš. 1. oslobođiti, pustiti; 2. olabaviti, popustiti; 3. dozvoliti, dopustiti; 4. ispustiti (npr. iz ruku)
- nîdra**, nîdor *s mn.* prsa, njedra
- notâ(t) se**, notôn se svrš. zabilježiti se, zapisati se
- obandunâ(t)**, obandunôn svrš. napustiti, zanemariti
- obo prijedl.** o
- pensâ(t)**, pensôn nesvrš. razmišljati, misliti
- pôrti(t)**, pôrtin svrš. 1. otici na put, otpovoditi; 2. *fig.* umrijeti
- ròjok** *m* rođak
- stimâ(t)**, stimôn svrš. 1. ponijeti se s poštovanjem prema komu, uvažiti; 2. odrediti vrijednost čemu, izvršiti procjenu, procijeniti; 3. nadjenuti ime djetetu po imenu određene osobe iz porodice (ob. bake ili djeda)
- škapulâ(t)**, škapulôn svrš. izbaviti iz opasnosti, spasiti
- škôj**, škôja *m* otok
- špîrit** *m* 1. alkohol, špirit; 2. životna snaga, jakost
- štôrija** ž pripovijest, priča
- tiro(t)**, tîron nesvrš. 1. siliti koga da napusti mjesto na kojem se nalazi; 2. goniti (domaće životinje); 3. nagovarati, prisiljavati
- tokâ(t)**, 3. *l.* tokô nesvrš. valjati, trebatи
- vaz st**, v zmen svrš. primiti, uzeti

vīžita ž 1. odlazak u goste, posjet; 2. liječnički pregled; 3. pretres, premetačina

žējā(t), žējon *nesvrš.* biti žedan, žeđati

PISANJE MAGDE MARINKOVIĆ I GOVOR MILNE

Magda Marinković rođena je 1963. godine, potječe iz Milne s otoka Brača gdje živi i radi. Godine 2010. tiskala je prvu svoju *Ce* na govoru Milne, ujedno i prvu zbirku uopće tiskanu na tome idiomu.¹ Osim pisanja pjesama, proze i dramskih tekstova na milnarskome govoru, treba istaknuti autoričino svestrano zalaganje za duh ovoga mjesta, napredak, raznolike kulturne događaje, a posebno za očuvanje tradicije i onih neprocjenjivih vrijednosti koje su naslijedene od naših starih.

Govor je Milne cakavski govor. Cakavizam se još dobro drži kod starijega svijeta, kod srednje generacije djelomice, kod mlađih u reliktima. Stariji svijet dobro čuva mnoge čakavske posebnosti. O ovome govoru postoje dijalektološki podatci, doduše ne detaljni, a u novije je vrijeme prikupljena obilata građa koja bi se trebala srediti i objaviti. Valja spomenuti da je 2017. godine govor Milne, zajedno sa susjednim govorima Bobovišća i Ložišća, zaštićen te ima svojstvo nematerijalnoga kulturnoga dobra RH.

Tekstovi su akcentirani prema kazivanju autorice. U njihovu se sadržaju stranu, naravno, nije interveniralo, kao ni u jezičnu, koja je preslika autoričina govora. Kod starijih je mještana nešto starije stanje u pogledu ponekih značajki (npr. *jelnä*, *pul crīkve*, *ol njē*; kod autorice *od famēje*, *po(d) zemjōn*, *jednä*), pa i u pogledu cakavizma (autorica tu zadržava *c* (*rīc*, *cihōv*), no koristi *š*, *s*, *ž*, *z* kao i srednja i mlađa generacija (*zemjä*, *sřce*, *dūšä*, *živōt*)). Mnoge su crte podudarne: ikavizam (*kolīno*, *nîdra*), slijed *va* u *vazěst* (inače redovito *u*: *u těmu*), sekundarni *r* (*sřca*, *fřške zemjē*), zatvaranje polaznog *ā* u *ō* uz zadržavanje zatvorenosti i u naknadno pokraćenim zanaglasnim slogovima (*stōri*, *tīron* 1. jd. prez.), čuvanje *h* i *f* (*utīhnü(t)*, *fōrca*), razvoj *j* (*rōjok*, *žējon* ('žeđam')), skupina *jd* (*prōjde*), šćakavizam (*gōdišć* G mn.,

¹ O jeziku sam te zbirke pisao u članku pod nazivom *Prilog istraživanju jezika hrvatske dijalekatske poezije: bračko cakavsko pjesništvo*. Riječ je o radu iz 2013. godine objavljenome u časopisu *Croatica et Slavica Iadertina*.

dažjä G jd.), čuvanje finalnoga *l* (*stôl*, ali nula u pridjevu radnome, *zafôlî*, *pensô*), *lj* u *j* (*kâpjâ*), *m* u *n* (*völin*), kratka množina (*grömi*), necjeloviti infinitivi (*vrôti(t)*, *pô(ć)*) uz fakultativno gubljenje krajnjega *-t* ili *-ć* (no nikada u tipu *vazêst*), nastavci *-u* i *-du* u 3. mn. prez. (*razvôdnu*, *dešvôdu*), zamjenica *ce*. Akcentuacija je također podudarna (3 akcenta s predakcenatskim duljinama; duljenje kratkog ä u nefinalnome slogu uz rjeđe iznimke – *mäter*, *jemäla* uz *zäfala*). Glas č treba čitati kao glas srednje vrijednosti. Glasovi se zabilježeni u zagradama u nekim okolnostima izgovaraju, u nekim ne.

Filip Galović